

„Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!“

Druga korizmena nedjelja donosi priču o Preobraženju Gospodinovu i tako se dobiva dojam da je korizmeni hod prekinut, čini se kao da samo već stigli do svoga cilja, te razmatramo Isusovu slavu kroz njegov preobraženi lik na Gori. Nakon hoda i iskušenja u pustinji (prva korizmena nedjelja) danas smo s Isusom i njegova tri najbliža učenika na brdu Taboru. Vjerojatno ćemo i mi biti iskušavani zajedno s Petrom da ostanemo u sigurnosti i izgradimo sjenice, ali iskustvo Tabora zapravo nije krajnje odredište našega putovanja, nego nam predlaže uvjete i unutarnje stavove koji dopuštaju da svaki od Isusovih učenika nastaviti putovanje u Jeruzalem na Pashu.

Umjesto razbijanja korizme, Preobraženje nam otkriva svoje skriveno značenje, dopuštajući nam da već sada uživamo plodove nebeske slave. Kao što je Abraham vjerovao na Božju riječ, koja se ostvarila u darovanom potomstvu, te pošao iz očinskog doma, tako i Petar, Jakov i Ivan imaju potrebu za vjerom, za sigurnošću koju im Isus omogućava na brdu Taboru. Oduševljen viđenjem, Petar željeli izgraditi tri sjenice i na taj način ograničiti iskustvo Boga stvarima koje može samostalno kontrolirati, želi Boga ograničiti stvarima izgrađenima osobnim naporom, pokušavajući držati sve pod nadzorom. No Petar je iznenaden kada čuje riječi Oca koji poziva na slušanje i na naslijedovanje Sina: *"Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"* U tom trenutku mijenja svoj stav i vraća se u stvarnost.

I mi kada se nalazimo u Božjoj blizini u Svetoj Misi, molitvi, zajedničkim ili osobnim pobožnostima, dobivamo sigurnost, osjećaj zadovoljstva, ispunjenosti i radost. U susretu s Gospodinom kao da postajemo druge osobe, kao da se oko nas sve mijenja. U takvom stanju nam je lijepo biti, najradije ne bismo izlazili, ne bismo se vraćali u svijet. No ono na što nas Isus poziva nakon čudesnog viđenja njegove slave nije zatvaranje nego da pođemo natrag u svijet, u svakodnevicu i da tamo pokažemo plodove susreta s Njime. Poziva nas da budemo radosni svjedoci u svakodnevnim situacijama te da svojim životom, riječima i djelima, svjedočimo da je Isus onaj kojega ja izabirem za naslijedovanje.

Vlč.Ivan Valentić, kapelan
24.02.2013.